

29 І когáто оузрѣ плòдò, а́кіє пра́ца сжрѣзъ, зацòто Фгаса жáтва та.

30 И говореше: на каквò да оуподòкѣме цáрство то Бжѣе: и́ли сз ко́л прѣтча да го срабнѣме;

31 Да го оуподòкѣме со сѣнапово то зжрно, ко̀ето когáто се постѣ въ зема́ла та, най ма́лко є̄ ѿ сѣчки те сѣмена́ зѣмни:

32 И когáто се постѣ, порáстѣва, и кѣва пò големо ѿ сѣчки те зѣла́а, и пра́ви стѣкла голѣми, цòто мòжатъ птѣцы те небѣсны да се загнѣзѣдѣватъ подъ сѣнка та мѣ.

33 И сз та́кѣва мно́го прѣтчи й́мъ говореше слòво то, каквòто мòжеха да слѣшатъ.

34 И безъ прѣтча й́мъ не говореше слòво: а́ на є́динѣ на оу́ченицѣ те си толкѣваше ги сѣчки те.

35 И рече й́мъ въ тòл дѣнь, кáто мржкна́: да замѣнеме Одо́на́дъ.

36 И кáто ѿпòстѣна́ха нарòдъ те, зема́ха го (оу́ченицѣ те) каквòто кѣше въ гемѣа та: но и дрѣги гемѣи й́маше сз нѣго.

37 И кѣдѣ фжртѣна голѣма: а́ болны те се влѣваха въ гемѣа та, цòто цѣше да потѣне вече.

38 И тòй кѣше на корма́ та, и спáваше на возгла́вни-

ца: и сокѣдѣха го, и рѣкоха мѣ: оу́чителю, не ма́ришъ ли че загнѣдѣваме;

39 И кáто стана́ запрѣчи на вѣтжратъ, и рече на морѣ то, мжлчи́, престѣни. и легна́ вѣтжро. и кѣдѣ тишина́ голѣма.

40 И рече й́мъ: зацò стѣ тòлко стѣрашлѣви; каквò нѣматѣ вѣтра;

41 И оуплашѣхасѣ сз голѣмъ стѣрахъ, и говорѣха є́динъ дрѣгимѣ: ко́й ли є́ тòл, цòто и вѣтжро и морѣ то го послабшѣватъ;

ГЛАВА В.

И когáто замѣна́ха Одо́на́дъ морѣ то въ стѣрана́ та Гаддрѣнска,

2 Я́кіє цомъ й́злѣзе й́зъ гемѣа та, стѣшна́ го є́динъ челòвѣкъ, ко́йто й́дѣше ѿ грòкица та сз дрѣхъ нечѣстъ,

3 Кòйто живѣеше во грòкица та, и нѣкой не мòжеше да го вжре ни́то сз верѣги:

4 Зацòто мно́го пѣти и сз клáпы и сз верѣги го вжрѣдѣваха, а́ тòй и верѣги те скжѣдѣваше. и клáпы те стрòшѣваше: и нѣкой не мòже да го смѣри.

5 И сѣкога но́щà и денà, вѣкаше въ грòкица та и по горѣ те, и кѣшесѣ сз кáментѣ.

6 И кáто видѣ Исѣса ѿ